

Jenot azjatycki *Nyctereutes procyonoides*

OPIS Ssak z rodziny psowatych, średniej wielkości, z wyglądu przypomina niewielkiego psa lub szopa pracza. Nieco mniejszy od lisa – długość dochodzi do 70 cm, wysokość w kłębie to 35 cm, a masa ciała dorosłych osobników wynosi od 5 do 8 kg. Tułów długi i krępy, głowa mała z krótkim, spiczastym pyskiem. Wietrznik czarny. Zaokrąglone uszy ledwo wystają z długich włosów głowy. Krótki, gruby i puszysty ogon nie przekracza 1/3 długości ciała. Futro zimowe tworzą bardzo

długie włosy ościste i gęsty włos puchowy. Na pysku czarna plama obejmująca oczy, policzki i tzw. bokobrody, tworząc charakterystyczną maskę. Włosy na kończynach, uszach, wokół oczu i na policzkach są ciemnobrązowe lub prawie czarne, na bokach szyi, bakach, czole i pysku biało-żółte. Większość określeń z języka łowieckiego dotyczących jenota azjatyckiego jest taka sama, jak określenia stosowane wobec lisa.

BEHAVIOR Prowadzą nocny tryb życia. Na schronienie wykorzystują nisko położone dziuple lub lisie i borsucze nory. Na zajmowanym terenie wyznaczają charakterystyczne dla gatunku „latryny” – jamy wypełnione kałem. Jedyny gatunek psowatych zapadający w sen zimowy, trwający od początku grudnia, do końca stycznia. Preferuje lasy położone nad jeziorami i rzekami. Spotkać go też można w lasach mieszanych i przybrzeżnych zaroślach.

POCHODZENIE Jenot azjatycki pochodzi z północno-wschodnia Azji. W latach 30. ubiegłego wieku gatunek został introdukowany, jako łowne zwierzę futerkowe, w zachodnich republikach byłego ZSRR. Do Polski zwierzęta przywędrowały z terenów dzisiejszej Litwy, Białorusi i Ukrainy (pierwsze obserwacje w 1955 w Puszczy Białowieskiej). Obecnie jenot azjatycki występuje i jest pozyskiwany łowiecko w ponad 95% obwodów łowieckich.

OBCY GATUNEK INWAZYJNY

Jenot azjatycki oddziałuje negatywnie na faunę rodzimą poprzez konkurencję z ssakami drapieżnymi i drapieżnictwo, głównie na ptakach związanych z ekosystemami wodnymi oraz na płazach. Duże zagrożenie dla zdrowia zwierząt dzikich i człowieka wiąże się z faktem, że jenoty azjatyckie są jednym z głównych roznosicieli wścieklizny, świerzbu, tasiemca bombłowcowego oraz włośni.

OKRES POLOWAŃ Na jenoty azjatyckie polować można przez cały rok.

BROŃ Myśliwska broń o lufach gwintowanych: sztucer, ekspres, kniejówka, dryling. Myśliwska amunicja półpłaszczowa i pełnopłaszczowa o energii pocisku nie mniejszej niż 1000 J w odległości 100 metrów od wylotu lufy. Jenoty azjatyckie są zbliżone wielkością do lisów, dlatego do polowań na nie wystarczą mniejsze kalibry kulowe takie jak .222 Rem. .223 Rem. 5,6 x 50, 5,6 x 57 .243 Win.

POLOWANIE W stosunku do jenotów azjatyckich stosuje się te same metody polowań, co wobec wszystkich drapieżników. Dozwolone jest polowanie zbiorowe, indywidualne, przy norach, przy stogach i przy nęciskach. Najczęściej jednak polowania na jenoty azjatyckie odbywają się przy okazji polowań na inne gatunki. Przy polowaniu stosować można środki wabiące zastępujące typowe nęciska – do nasycania zapachem wólczek, lub przy lekkim wietrze spryskać miejsce pod amboną. Zdarza się przypadkowo możliwość upolowania wyptozzonego z nory jenota azjatyckiego, podczas łowów w norowcami na lisy. Skuteczną metodą polowania na jenota azjatyckiego jest zasiadka. Z uwagi na jego nocną aktywność oraz to, że podczas żerowania przebywa głównie w nadbrzeżnych zaroślach jest prawie niezauważalny i trudny do upolowania. Prawo dopuszcza możliwość polowania na drapieżniki w nocy. Można również polować na jenoty z wykorzystaniem pułapek żywołownych. **Ze względu na rosnącą liczebność populacji jenota azjatyckiego, a tym samym rosnącą presję z jego strony na gatunki rodzime, zachęca się do odłowu tego obcego gatunku inwazyjnego.**